

תורתו ב' א' ה' נותן התורה וקורא ואחר גומרו קריאתו אוחז ס"ת מימינו במטפחת שלו ולא ערום ואומ' ברוך את' ה' אלקינו מל' העולם אשר נתן לנו תורת אמת וחי עולם נטע בתוכינו ברוך אתה ה' נותן התורה. ואחר שקראו שלשתם אומ' החזן קדיש עד לעילא ויושב וגולל ס"ת וכשהוא גולל גוללו כנגד התפר בין שתי יריעות ולא כנגד יריעה אחת כדי שלא תקרע היריעה ועומד אחד וגולל והוא נוטל שכר כנגד הקוראים וכשהוא גולל אומ' החזן כך ית"ר מלפני השמים לכונו את בית חיינו ולהשיב שכינתו לתוכו במהרה בימינו ובימי כל ישראל ואמרו אמן. ית"ר מלפני השמים לרחם על פליטתנו ולעצור את המגפה ואת המשחית ואת הדבר מעלינו ומעל בתינו ומעל כל עמו ישראל ואמרו אמן. ית"ר מלפני השמים לקיים לנו את כל חכמי ישראל הם ובניהם ותלמידיהם שבכל מקומות מושבותיהם ואמרו אמן. ית"ר מלפני השמים שנשמע ונתבשר בשורות טובות מארבע כנפות הארץ ואמ' אמן. מי שבירך אברהם יצחק וישראל אבותינו הוא יברך את כל אחינו ואחיותינו הבאים להתפלל, הקב"ה ישמע בתפילתם ויענה בשוועתם וימלא שאילתם בטוב ואמרו אמן. יהי חסדך ה' עלינו כאשר יחלנו לך. ועומד ומחזיר ס"ת למקומו. ואומ' יהללו את שם ה' כי נשגב שמו לבדו (וכו' עד הללוי-ה). ומניח ספר התורה בארון ועומד לפני התיבה ואומ' הוא והקהל אשרי יושבי ביתך תהלה כולה. וקידושא דסידרא יהי שם ברכו וקדיש כולו. וביום שהציבור גוזרים תענית צריכין כל הקהל להסכים יחד לגזורו. שנ' קדשו צום קראו עצרה. וצריכין לקבל עליהם תענית מאתמול ולהיותם בלב שלם זה עם זה עובר שיקבל המקום צומם ויענה לתפילתם וישמע צעקתם שנ' [73] הלא זה צום אבחרהו פתח חרצובות רשע וגו' וכל זמן שהציבור מתפללין תפילת תענית אין ראוי לעשות מלאכה וכשהציבור בתענית ופירש אחד מהם ואכל ושתה עליו הכתוב אומר הנה ששון ושמחה הרוג בקר ושחוט צאן וגו' וכתוב אחריו אם יכופר לכם העון הזה עד תמותון. ומורידין לפני התיבה להתפלל איש זקן או מבין וראוי ומרוצה לכל ומתפלל תפילת יוצר ומתפללין בלחש ואחר כך פותח בתפילת הרבים. ואומ' ברוך אתה עד קונה שמים וארץ. ואומ' אנא אלקינו אדון שווענו עזרני ומגינינו והושיעינו ב' א' ה' מגן אברהם. אנא אלקינו ביטה בעוניינו בגשמים החיינו והושיעינו ב' א' ה' מחיה המתים. נקדישך ונעריצך. ואומ' קדושה לעומתם ובדברי קודשך ימלוך ה' אנה א-להינו גלה מלכותך עלינו ומקרי[?] צד[?] [ואולי צ"ל ונקראד?] מלכינו והושיעינו ב' א' ה' הא-ל הקדוש. אנא א-להינו דתך למדינו דעת הבינינו והושיעינו ב' א' ה' חונן הדעת. אנא א-לקינו האירה עינינו ורצה תשובתינו והושיענו ב' א' ה' הרוצה בתשובה. אנא א-לקינו ונקראד ותענינו ולסלח לעונינו והושיענו. ואומ' פתיחה.

וכופף ראשו ואומ' א-לקינו ואלקי אבותינו .
ה' א-לקי צבאות יושב הכרובים ביטיתה שובו בנים שובבים. גשו נא אלי בדברים ערבים. דרשונו וחיו ימים רבים. בלא דבריד לעולם נצבים. ובנ' אנו נשענים ונקרבים. זוכרנו לחיים טובים. חוננו וענינו כחסדיך המרובים. טוב אתה לרעים ולטובים. ימינך פשוטה לקבל שבים. כי לא תחפוץ במיתת חייבים. לכן אנו משכימים ומעריבים. מלך מהולל במחנות כרובים. נקינו מחט וטהרינו מחיובים. סלח לנו כי פשענו רבים. ענינו למען צורים החצובים. פתחי תשובה אל יהו נשלבים. צעקינו לפניך יהו מקריבים קרבינו אליך חוצב להבים. רצינו כעולות פרים וכשבים. שבנו אליך נערים ושבים תמוכים בטוחים על רחמיך הרבים. כי על רחמיך הרבים אנו בטוחים ועל צדקותינו אנו נשענים. ולסליחותיך אנו מצפים. ולישועתך אנו מקים. אתה הוא ה' מלך אוהב צדקות מקדם. ומעביר עוונות עמך ומסיר חטאת יריאיד כורת ברית לראשונים. ומקיים שבועה לאחרונים. אתה הוא שירדת בענן כבודך על הר סיני ודרכי טובך הראיתה למשה עבדך אורחות חסדיך [83] גילית לו והודעתו כי אתה א-ל רחום וחנון ארך אפים ורב חסד ומרבה להטיב. ומנהיג את העולם כולו במידת טובך וכן

כתוב ויאמר אני אעביר כל טובי על פניך וקראתי בשם ה' לפניך וחנותי את אשר אחון ורחמתי את אשר ארחם. א-ל ארץ אפים אתה ובעל הרחמים נקראית ודרך צוהבה הוריתה. גדולת רחמך וחסדיך תזכור היום ובכל יום לזרע ידידיך תפן אלינו ברחמים כי אתה הוא בעל הרחמים בצום ותפילה ובתחנונים נקדם. כמו שהודעתה לענינו מקדם מחרון אפך שוב כמו בתורתך כתוב בצל כנפך נחסה ונתלונן כיום וירד ה' בענן תעבור על פשע ותמחה אשם כויתיצב עמו שם. תאזין שיוע ותקשיב מאמר כויקרא בשם ה' ושם נאמר ויעבר ה' על פניו ויקרא ה' ה' א-ל רחום וחנן ארץ אפים ורב חסד ואמת נוצר חסד לאלפים נושא עון ופשע וחטאה ונקה. וסלחת לעוונינו ולחטאתינו ונחלתנו סלח לנו אבינו כי חטאנו מחול לנו מלכינו כי פשענו כי אתה ה' טוב וסלח ורב חסד לכל קוראך כי עמד הסליחה למען תיורא למען שמך ה' וסלחת לעווננו כי רב הוא. וידוי.

[83-א83] אלקינו ואלקי אבותינו

אנא ה' הא-ל הגדול הגיבור והנורא. (והוא הנזכר בצינץ 932)

ב'יום נ'ישא י'ראה מ'מרום נ'שוף

ב'רעד ר'גוז ז'ורינו ר'ויה ח'לץ ח'לק ז'ירת ק'רן [=בנימן בר זרח] ואח"כ בהפסוקים ג"כ בנימין בשמך יגילון וכו'. נרננה בישועתך יהי שם ה' שם מבורך מגדל עוז שם ה' נודע ביהודה וגו'. ואח"כ א-ל מלך וכו' (בסליחות ל' בטבת רק השינויים שבין הכת"י ובין קימחא דאשיבונא אנכי מרמז) ומתנהג בחסידות מוחל עון עמו ומעביר וכו' עם בשר ורוח וכו' זכור לנו היום ברית מידות שלש עשרה וכו' (עד) כי רב הוא.

וידוי אלקינו ואלקי אבותינו

[83-א93] אעורה לזעום אשר בו היום אשחק ומחר איליל וכו' צונץ 393 באל"ף ב"ת. ונרמז השם בחרוז ד'רשו ו'בקרו י'וצרם] [ד'עוהו כן נקוד בהכת"י). אחר זה בא א-ל מלך יושב על כסא

[93-א93] סליחה דר' יחיאל. אקרא יומם ולילה לא החרשתי חתום השם בראשי החרוזים יוקש חוות ישיתוהו אליך לחית בספרתך רישמתה אימך בחרוק רצונם התעיבו משכיות חוכי זועק קראתי = יחיאל בר אברהם חזק. כן הוא מנוקד בכת"י מלבד על רישמתה שאנכי נקדתי. ע' צונץ 742

סליחה לר' יצחק

אל מלך

[93-א04] אריבה לי את בת ריבי באלף בית כפול. יגורתי צומות חיכיתי קולי. צונץ 593.

אל מלך סליחה

[04-א04] אביר יעקב ושגב מצודת סלעו. בא"ב כפול. ומסיים יוקש מכשולם הסר ועונם כסה. חטאם כפר בעומדם ביום כסה. יתהללו בדך [...] זרע[?] צואר נכסה. יש לעיין אם הוא מר אחימעץ בן פלטיאל בצונץ 462.

סליחה

אל מלך

[04-ב04] אנשי אמונה אבדו אלף ב"ת כל חרוז ע"פ הרוב מחזיק ג' תיבות. דלי"ת הוא דוחים את הגזירות ומסיים שבנו אליך בבושת פנים לשחרך א-ל בעת צרתינו. לע' צונץ 32 וג"כ 822.

א-ל מלך חטאנו צורינו סלח נא לנו יוצרינו

[04-ב14] אמדד דלתות תשובתך. ומסיים קבל שיח מבטאה נושא עון ופשע וחטאה. באלף בית מרובע. השם בראשי החרוזות.

א'זניק ל'הועיל י'בקשינו

ה'נני ב'יורא ר'חום ש'חותי מ'ני ע'וני י'ביט

ה'קשב ח'ושה ז'רה ק'בל. [=] אליה בר שמעיה חזק.

חטאנו א-ל מלך יושב

וכשחטאו אבותינו במדבר עמד משה בתפילה וכו' (כמו בקמחא דאבישונא לעשרה בטבת) וכך אמר בתפילתו וכו' ואף אתה השיבותה וכו' ואנו בושנו וכו' האיך נעזיז פנים וכו' בדבר [14ב] הזה לומר לפניך ה' א-להינו וא-להי אבותינו צדיקים אנחנו ולא חטאנו אבל אנחנו חטאנו אשמנו בגדנו (וכו' כמו בסידורים) יעצנו כיבדנו און כיבדנו וכו' עד ואנחנו הרשענו ודניאל איש חמודות (עד ועל עמך כמו בסליחות שלנו) ועזרא הסופר אמר לפניך (וכו' כמו בסידורים שלנו) ואתה אלקי סליחות וכו' ועל תשנינו מלכינו ואל תכלימנו ה' אלקינו בבקשתינו ודוד עבדך אמר לפניך שגיאות מי יבין וכו' עד וטהרינו מכל טומאותינו. מיכה עבדך אמר לפניך וכו' עד מימי קדם עמך ונחלתך רעיבי טובך וצמיאי חסדך יכירו וידעו כי יש לה' אלקינו הרחמים והסליחות ואל יעכב חט ועון את תפילתנו ברוך אתה ה' חנון המרבה לסלוח. אנא ה' אלקינו זכור ברית אבותינו במהרה גאלינו והושיענו ב' א' ה' גואל ישראל. ענינו ה' ענינו בעת ובעונה הזאת כי בצרה גדולה אנחנו ואל תסתר פניך ממני ואל תתעלם מתחינתינו כי אתה ה' העונה בעת צרה פודה ומציל בכל עת מכל צרה וצוקה כאמור ויצעקו אל ה' בצר להם ממצוקותיהם יוציאם ויושיעם בר' את' ה' העונה בעת צרה. [24א] אנא אלקינו חון שאריתנו ורפא מכאובינו והושיענו ב' א' ה' רופא חולי ערעי? [ואולי צ"ל ע"י = עמו ישראל?] אנא אלקינו טהר טומאותינו וברך בטל ובגשם שנותינו והושיעינו ב' א' ה' מברך[.]. אנא אלקינו יחד ליראתך לבבינו וקבץ נפוצותינו והושיעינו ב' א' ה' מקבץ נדחי. אנא אלקינו כנס שבטינו בשופט צדקינו והושיענו ב' א' ה' מלך אוהב. אנא אלקינו לחם כל לוחמינו ומזידיים מלטינו והושיענו ב' א' ה' שובר אובים. אנא אלקינו מלוד עלינו היה מבטחינו והושיענו ב' א' ה' משען ומבטח. אנא אלקינו נחם היכלינו בנה ביתך בימינו והושיענו ב' א' ה' בונה ירושלם. את צמח דוד מהרה תצמיח וקרנו תרום במהרה בימינו ב' א' ה' מצמיח קרן. אנא אלקינו סמוך סוכתינו ושמע תפילתינו והושיענו ב' א' ה' שומע תפילה. אנא אלקינו ענה עתירתינו ובעבודתך תרצינו והושיענו אנ' אלקינו (אבל נעבר קו על מלה זאת) רחום רחמינו ברחמיך הרבים מהרה השב שכינתך לציון וסידרי עבודתך לירושלם עירך ואצה ברחמים תחפוץ ותרצינו ב' א' ה' שאותך לבדך ביראה נעבוד. מודים אנחנו לך שאתה הוא ה' אלקינו ואלקי אבותינו על טובתך אשר מעולם על חסדיך ורחמיך אשר מימי קדם אנא אלקינו פנה אלינו ומטבך שבעינו והושיענו ה' אלקינו ב' א' ה' הטוב. אנ' אלקינו צוה ישועתינו ובשלומך תברכינו והושיענו ב' א' (נמחקו ב' תיבות אלו) ה' אלקינו מפיד תברכינו ככתוב א-להים יחונינו ויברכנו ויאר פניו אתנו סלה. ונ' ישא ברכה מאת ה' וצדקה מאל-הי ישעו ונאמ' ושמו את שמי על בני ישראל ואנ' אברכם ברוב עוז ושלום ב' א' ה' המברך את עמו ישראל בשלום. אם עונינו ענו בנו ה' עשה למען שמך כי רבו משובותינו לך חטאנו סלח לנו אם עונות תשמר י-ה ה' מי יעמוד כי עמך הסליחה למען תיורא. חוסה ה' על עמך ואל תתן נחלתך לחרפה למשול בס גוים למה יאמרו הגוים איה נא א-להיהם. לא לנו ה' לא לנו כי לשמך תן כבוד על חסדך ועל אמיתך למה יאמרו בעמים איה נא אלקיהם ידענו כי חטאנו ואין לנו מי יעמוד לכפר בעדינו. כי אם שמך הגדול יעמוד לנו בעת צרה ידענו כי אין בנו מעשים צדקה וחסד עשה עמנו למען שמך וכרחם אב על בנים כרם עלינו והושיענו אמנם אלקינו רבו אשמנו אין קץ ואין מספר לעוונותינו רחום רחמינו זכור לנו ברית אבותנו זכור לעבדיך לאברהם ליצחק וליעקב אל תפן [24ב] אל קשיינו ואל רשעינו ואל חטאותינו שוב מחרון אפך והנחם על הרעה לעמך והסר ממנו עול הגוים ומכת המות כי רחום אתה כי כן דרכך עושה חנם פודה ומושיע בכל דור ודור ויעבור ה' (עד וחטאה